

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 151.

Trettende Session.

40de Møde.

Tredagen den 22de November Kl. 1.

(Fortsat.)

Segermann-Lindencrone (forts.): Jeg vil derfor troe, at dersom man kom til at undersøge Stamstutterierne paa Frederiksborg og man saa ved at ordne det vilde rette sig efter, hvad der staaer opført i § 9 under Nr. 1, nemlig: „Et Stod af den gamle og opfriske Frederiksborgske Race, bestaaende af saa og saa mange Hingste og Følhopper af samme Race, eller en Race, der staaer det saa nær som muligt. Til Opfriskning, Vedligeholdelse og Forædling af dette Stod skal det engelske Fuldblod, som nu holdes ved Stutteriet, snarest muligt afløses af saa og saa mange Hingste og Følhopper af arabisk Blod o. s. v.“ — troer jeg, at ved Udførelse af dette, naar en forsigtig, samvittighedsfuld og forstandig Commission kom ud og fik at see, hvad der var i Stutteriet, vilde den sandsynligviis ikke beholde Andet af det, der findes, end nogle Hopper; jeg veed ikke, om den ogsaa skulde finde Anledning til at tage en enkelt Hingst, men hovedsagelig vilde man være nødt til at skaffe orientalske Hingste og Hopper for at kunne gjøre Stoddet fuldstændigt. Her opstaaer naturligviis det samme Spørgsmaal som med Hensyn til Fuldblodet: Kunne vi faae dem? og Svaret bliver da: Ja, det kunne vi ganske vist, ialtsald meget bedre, end man kan faae Fuldblod. Dersom man nu vil spørge: Har man Erfaring for, at den Maade, hvorpaa man er gaaet frem, har bragt til Noget, saa vil jeg dertil svare: Ja, det har

man. Enhver, der har besøgt Frankrig i de senere Aar og har kjendt noget til Hesteavlens der, vil vide, at det er ganske mærkverdigt, saaledes som man der har svunget sig op i den Retning, og de, der holde af de frederiksborgske Heste, vilde, naar de kom til Frankrig og saae en Opstalning af saadanne Hingste, antage dem for frederiksborgske, thi de see virkelig ud som disse for Enhver, der ikke kjender Frederiksborgske Heste næiere. Der er kun een lille Forskjel paa dem, og den er ikke til at forkaste, nemlig at de franske Heste ere bedre af Been og stærkere byggede, end de fleste frederiksborgske Heste vare. Det er gaaet med de frederiksborgske Heste som med saameget Andet; naar det ikke er mere til, saa sværmer man meget mere for det, end da det var til. Frederiksborg-Racerne vare ikke frie for mange Slags Feil; f. Ex. var der den meget smukke sorte Hesterace, der jo var bekjendt allerede fra Christian den Tjerdeds Tid, da den blandt Andet sendtes til Bornholm for at forædle Racen, men det var dengang som senere meget ofte Tilfældet, at de havde Spat. Den Race, som man nu er ifærd med at anvende ved Stutteriet, har ofte temmelig runde og ikke ret stærke Roder; men jeg indrømmer dog, at Frederiksborghestene i det Hele taget vare fortrinlige Heste og at det var ønskeligt, om vi havde nogle lignende igjen. Jeg kommer nu tilbage til det Spørgsmaal: Hvorledes skulle vi faae gode Heste? Vi skulle gjøre, som man gjør i Frankrig, vi skulle kjøbe dem i Afrika, eller i alt Fald, dersom man vil gaae et Skridt videre, saa kunde man kjøbe i det sydlige Frankrig af dem, der, tillagte der, dog udelukkende bestaae af arabisk Blod, det vil sige saadanne, som ere